

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

București, Piața Valter Mărcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: support@cncd.org.ro

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA nr. 391
din 02.09.2015

Dosar nr: 276/2015

Petiția nr: 2926/28.04.2015

Petent: O.D.

Reclamați: Societatea Română de Radiodifuziune, Sindicatul Liber al Lucrătorilor din Societatea Română de Radiodifuziune

Obiect: modificarea contractului colectiv de muncă prin care au fost acordate drepturi diferite pentru cei care s-a aplicat contractul vechi față de cei pentru care s-a aplicat noul contract

I. Numele, domiciliul și sediul părților

I. 1. Numele și domiciliul petentului

1.1.1. O.D. , ..;

I. 2. Numele și sediul reclamaților

1.2.1. Societatea Română de Radiodifuziune, str. General Berthelot nr. 60-64, sector 1, București;

1.2.2. Sindicatul Liber al Lucrătorilor din Societatea Română de Radiodifuziune, str. General Berthelot nr. 60-64, sector 1, București.

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Petentul consideră discriminatorie modificarea contractului colectiv de muncă prin care au fost acordate drepturi diferite pentru cei cărora s-a aplicat contractul vechi față de cei pentru care s-a aplicat noul contract.

III. Citarea părților

3.1. În temeiul art. 20, alin. 4 din **O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată (în continuare **O.G. nr. 137/2000**), s-a îndeplinit procedura de citare.

3.2. Părțile au fost citate (filele 9-10 din dosar) pentru data de 09.06.2015 la sediul Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării (în continuare C.N.C.D.).

3.3. La audierea din 09.06.2015 părțile s-au prezentat.

IV. Susținerile părților

4.1. Susținerile petentului

4.1.1. Prin petiția înregistrată la C.N.C.D. cu **nr. 2926/28.04.2015** (filele 1-5 din dosar), petentul arată următoarele:

- au avut loc modificări ale contractului colectiv de muncă;
- modificările au afectat anumite drepturi;
- astfel, cei care au beneficiat de drepturi ulterior modificării au fost discriminați față de cei care au beneficiat de aceste drepturi anterior.

A depus la dosar înscrisuri (filele 6-8 din dosar).

4.1.2. Prin adresa înregistrată la C.N.C.D. cu **nr. 4236/17.06.2015** (filele 24-26 din dosar) petentul consideră că dacă doar un singur reclamat a răspuns petiției rezultă că celălalt reclamat recunoaște fapta. Solicită respingerea excepției de necompetență. Menține cele arătate în petiție.

4.2. Susținerile reclamaților

4.2.1. Primul reclamat, prin adresa înregistrată la C.N.C.D. cu **nr. 3979/09.06.2015** (filele 14-17 din dosar), arată următoarele:

- invocă excepția de necompetență materială a C.N.C.D., pe considerentul că petentul putea contesta prevederile contractului colectiv de muncă;
- legislația permite modificarea contractului colectiv de muncă;
- contractul este lege între părți, și se aplică de la intrarea în vigoare;
- modificările se aplică tuturor salariaților, nu doar petentului.

A depus la dosar înscrisuri (filele 18-22 din dosar).

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. Colegiul director constată că au avut loc modificări ale contractului colectiv de muncă, în urma căreia salariații au beneficiat de drepturi diferite în perioade diferite.

5.2. Colegiul director respinge excepția de necompetență materială a C.N.C.D., pe considerentul că petentul putea contesta prevederile contractului colectiv de muncă, arătând că obiectul acțiunii petentului, în fața C.N.C.D., nu

este modificarea contractului de muncă, ci stabilirea faptului dacă modificările, astfel cum produc efecte, reprezintă sau nu o faptă de discriminare și, în consecință, o faptă contravențională. Doar C.N.C.D. a fost investit prin lege să soluționeze o astfel de petiție.

5.3. **Ordonanța de Guvern nr. 137/2000 privind combaterea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată (în continuare **O.G. nr. 137/2000**) la art. 2 alin. 1 prevede: *„Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.”*

5.4. Astfel, se poate considera discriminare

- o diferențiere
- bazată pe un criteriu
- care atinge un drept.

5.5. În conformitate cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului (în continuare CEDO) în domeniu, diferența de tratament devine discriminare atunci când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă *„trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nicio justificare obiectivă sau rezonabilă”*. Curtea a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoage sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate (ex.: **Fredin împotriva Suediei**, 18 februarie 1991; **Hoffman împotriva Austriei**, 23 iunie 1993, **Spadea și Scalabrino împotriva Italiei**, 28 septembrie 1995, **Stubbings și alții împotriva Regatului Unit**, 22 octombrie 1996).

5.6. Colegiul director constată că cei care beneficiază de drepturi prevăzute de norme juridice ulterioare nu sunt în situație similară cu cei care beneficiază de drepturi prevăzute de norme juridice precedente. A admite că modificarea normelor juridice ar reprezenta o diferențiere ar avea drept rezultat înghețarea tuturor normelor, care nu ar mai fi modificabile în niciun sens (dacă acordă mai multe drepturi se simt discriminați cei care beneficiau de prevederile normei vechi, dacă acordă mai puține drepturi se simt discriminați cei care beneficiază de normele noi).

5.7. Fapta de discriminare este determinată de existența unui criteriu. Conform jurisprudenței CEDO, *„art. 14 nu protejează împotriva oricărui tratament diferențiat ci doar împotriva acelor care se bazează pe o caracteristică identificabilă, obiectivă sau personală ori pe «statut», pe baza cărora o persoană sau un grup de persoane se diferențiază între ele”* (Clift împotriva Regatului Unit,

13 iulie 2010). Nu se poate reține existența unui criteriu dacă comparația nu se realizează între diferite grupuri de persoane, ci între diferite situații juridice (***Gerger împotriva Turciei***, 8 iulie 1999, ***Magee împotriva Regatului Unit***, 6 iunie 2000). Există atât o cauzistică a C.N.C.D. cât și o cauzistică a instanțelor de judecată din România care arată că aplicarea legii în timp nu poate fi considerată ca fiind un anume criteriu de discriminare.

5.8. O faptă poate fi considerată discriminatorie dacă atinge un drept, oricare dintre cele garantate de tratate internaționale ratificate de România sau cele prevăzute de legislația națională. C.N.C.D. și instanțele de judecată, pornind de la jurisprudența CEDO și prevederile **O.G. nr. 137/2000**, au extins noțiunea de drept și asupra celor de natură contractuală. Dreptul însă trebuie să fie unul actual. Petentul solicită să beneficieze de drepturi care în momentul solicitării nu existau.

5.9. În concluzie, faptele prezentate în petiție nu reprezintă discriminare conform art. 2 alin. 1 al **O.G. nr. 137/2000**.

5.10. Lipsa unei apărări a unuia dintre reclamanți nu poate avea efect direct constatarea unei discriminări care contravine prevederilor legale. C.N.C.D., ca autoritate competentă, trebuie să analizeze pretențiile nu doar în funcție de punctele de vedere ale reclamanților, dar mai ales din punctul de vedere al legislației aplicabile. Doar dacă ar fi fost cazul să se analizeze justificarea obiectivă a unei prezumate discriminări indirecte ar fi fost absolut necesară formularea unui punct de vedere care să motiveze măsura aparent neutră a reclamatului.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată, cu unanimitatea membrilor prezenți la ședință

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Respinge excepția de necompetență materială a C.N.C.D., conform ***Procedurii interne de soluționarea petițiilor și sesizărilor***, art. 28-32;
2. Faptele prezentate în petiție nu reprezintă discriminare conform art. 2 alin. 1 al **O.G. nr. 137/2000**;
3. O copie a prezentei hotărâri se va comunica părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii: —

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată în termenul legal de 15 zile potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ** la instanța de contencios administrativ.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

GHEORGHIU LUMINIȚA – Membru

HALLER ISTVÁN – Membru

JURA CRISTIAN – Membru

LAZĂR MARIA – Membru

MANOLE PETRE FLORIN – Membru

Data redactării: 03.09.2015

Notă: Hotărârile emise de Colegiul director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare** și **Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

Red.: Haller István

Verificat SCSRP